

עלילה לתורה

גליון שבועי למבקשי התרופה והעצה לעובדא למעשה במשנת רביה"ק מזהר"ן מברסלב זיע"א

צריך להשתתף בצרות ישראל - אבל רק בשעה מיוחדת, ולא כל היום!

ב"ה, יום א', חיי שרה, תקצ"א

...השם יתברך ברחמי וחס על עמו ויצילם מעתה ומגורה המקרה הזאת. אבל חלילה לך להתפחד בחנם ולבלבל עצמך ממעט עסקך בעבודת ה'.

אם אתה רוצה להשתתף בצרות ישראל, בנדיאי יפה לך להתפלל ולצעק מרה על גזרה זאת, אבל הכל על פי דרכים שלמדנו מורנו הקדוש זכרונו לברכה, דהינו לחדש שעה ביום לצעק על צרות נפשו, ונאזן יכלל בתוכו גם צעקה הזאת אשר בימינו נגזרה גזרה מרה קצת אולי יחוס אולי ירחם.

אבל גם עתה צריך לחזק עצמו להיות כל היום בשמחה על כל הנקודות טובות שנמצאים בנו ועדו, הקיצוני ועודי עמך.

נא בני חביבי אל תמשיך עליך חס ושלום מרה שחורה בחנם וחלילה לך לזוז ממקומך מחמת זה, שלום לך אל תירא, וכמו כן שארי הדאגות ומרה שחורה שלך כלם בחנם ואינם מועילים כלל ומזיקים הרבה רחמנא לעלן.

והנה בתחלה היה לי צער גדול ממכתבך מיום ג' שהתקרב בצערה, אך מצאתי גם שם את שאהבה נפשי שהם הנקודות טובות שלך שאהבה מחיה עצמך בדרך אדוננו מורנו ורבנו זכרונו לברכה במעט התבודדות וצעקה. זאת נחמתי בעיני זה חלקי מקל עמלי מה שכתב הכסתי בכך מעט אמתת עצותי ודבריו הקדושים, ומי יתן שתקבלו הכל ותלכו בכל דרכיו.

והעקר לשמע היטב בקול התחזקתו מה שמחזק ומזרז ומזריז ביותר ויותר לשמח את עצמנו בכל עת ועת יהיה אף שיהיה, וגרוז השם יש לנו בפה לשמח...

נתן מברסלב

שיעורים קבועים

יום	האריך החדש	ליקוטי מוה"ר"ן ה"א	ליקוטי הקבלות ה"א	ליקוטי תפילות ה"א	הדף היומי סתם
שבת	טז	נח.	קמו	וסא רסב	לג
א	יז	נט.	קמז	וסג רסד	לד
ב	יח	נט.	קמח	וסה רסו	לה
ג	יט	ס.	קמט	וסח רסח	לו
ד	כ	ס.	קנ	רסר רע	לז
ה	כא	סא.	קנא	רעא רעב	לח
ו	כב	סא.	קנב	רעא רעד	לט

על הפרשה ללילה אין שם, אבל לך יש

הרע מתמחה בעיקר בהיפוך יוצרות, ומנגד גם ביהודי יש כוח לא רק להימלט מהרע, גם להפוך אותו לטוב.

אין לניסיונות זהות, אין ליצר הרע שם אחד, יש לו לפחות שבעה שמות. 'ובדורות הללו', שח פעם רביז"ל, 'מן הראוי לכנות אותו בשם חדש, שמיני - קראו לו 'מדמה'.

טעות לחשוב שהרוע הוא ישות בפני עצמה. כל מה שעובר עליך - מגלה שרו של עשוי את סודות הגלות ליהודי הנאבק בו - כל המאורעות הללו אינם אלא שליחויות. חבל לנסות להגדיר אותן, מפני שמחר הן ילבושו פנים אחרות. אבל לך יהודי, לך יש זהות, יש לך שם ובשמך גזוזה התשובה למשאלתך. אם תהיה נאמן לפנימיותך לא יוכל עוד שום מלאך ושטן להתייבב מולך.

העולם משתנה כל העת, האתגרים לובשים ופושטים צורה, מופיעים פעם מימין ופעם משמאל, אין דרך לדעת עליהם מראש. אבל אינך צריך להיות מוטרד מכך, די שתכיר את שמך ואת זהותך; זהותו של יהודי היא האמת, אין לנו זהות אחרת. והאמת מסוגלת לעמוד כנגד כל הניסיונות והמכשולים.

את רוב חלקי המציאות סביבנו מייצרים 'היכלי התמורות', כל מה שאנו רואים הומר ומומר ועוד יומר ויוחלף רבות. המחשבות מתחלפות, ההרגשות מתעטעות, הדאגות מתחפשות לכל מיני צורות וצרות, חבל לנסות לצייר קלסטרון לאויב המגוון הזה. אבל תדע נאמנה שבכל הפרצופים שיעטה על עצמו שרו של עשוי נקודת החולשה שלו תישאר אחת, והיא - האמת שלך.

חותם אמת

האמת היא נקודת החוזק שלך ונקודת התורה שלו. אין צורך ללמוד אותו, צריך רק להטיח בפניו את האמת - האמת שלך, של הרגע הזה. ובכל רגע יש בוודאי אמת, אמת פרטית ונכונה לרגע זה. האמת היא: יצר הרע שכמותך, האמת היא שאתה בסך הכל שליח של ה'. אין לך זהות אין לך כוח, אתה רק שליח.

ואם הוא יתברך שלח אותך הו, ברוך בואך, מן הסתם הבאת באמתחתך בשורות של התקרבות. הגיע הזמן לעוד צעד, לזינוק, אני חייב להתקרב. תודה לך שרו של עשוי על המאבק הנפלא הזה. עכשיו אני מאובק ודובק יותר באמת.

במעשה מבן מלך ובן שפחה שהתחלפו, נשמעים ביער מדי עלות שחר קולות צחוק עצומים, מזעזעים, זהו היום שצחוק מהלילה. "שהלילה שואל את היום מדוע כשאתה בא אין לי שם. ואזי היום שוחק ועושה חוכא כדולה ואחר כך נעשה יום" (סיפורי מעשיות, מעשה י"א). אל תריב עם הלילות, חכה לימים. הייה נאמן לנקודת האמת שקיימת בך בוודאי בכל מצב, כי ממנה יפציע היום ויצחק מהלילה.

(ע"פ ליקו"ה ח"מ גניבה ה'. אור"ח הודאה ו')

מאורעותיו של יעקב אבינו מסכמות את כל מה שעתיד לעבור על צאצאיו. הוא חוצה את לילות הגלות ופוגש בכל ההסתרות, וברגליו סולל לנו דרך. אולם כעת הוא עומד לפגוש בשורש כל הגלויות - במלאך של עצבות. בשעה שיעקב אבינו שב על עקביו כדי לאסוף פכים קטנים שנשכחו מאחור, מסתער עליו שרו של עשוי, "ויאבק איש עימו". המאבק הזה, כותב רבי נתן, מתנהל סביב סוגיית הגלות. האיש הנאבק מבקש להגביר את הגלות כל כך עד שבלתי אפשרי יהיה לצאת משם. איך מגבירים גלות?

הגלות היא עצבות והשמחה היא-היא הגאולה. שרו של עשוי רוצה לעשות לך בחיים לילה של עצבות, והוא יודע איך לעשות אותך עצוב. הוא מחליף לך כל הזמן רע בטוב וטוב ברע, התמורות הללו הן מקור העצבות.

אבל לא רק הרוע יודע להפוך יוצרות, גם יעקב בקי באומנות הזו. ביהודי יש כוח לא רק להימלט מהרע, גם להפוך אותו לטוב.

יעקב אבינו עושה זאת בעקביות; עשוי מקדים אותו בצעד וכובש את אוויר העולם לפניו; יעקב לופת אותו בעקב ובסופו של דבר מותיר אותו מאחור וקונה את משפט הבכורה, בעקבותיה גם הברכה נופלת בחלקו. לכן מבקש לרמאות אותו? ככלות עשרים שנות רמייה והתענייה, לכן מנושל ויעקב אבינו יוצא מאחוזתו ביד רמה.

גם כעת לא ירפה יעקב ממלאך העצב עד שיכריח אותו לראות כמו עיניו את השחר עולה ואת השמחה ממלאת שוב את היקום. ובסופו של ליל היאבקות מרה, יודה מלאך הקללה ויבטא בפה מלא ברכה: "לא יעקב ייקרא עוד שמך, כי אם ישראל". כי מהעקב באת, אבל עתה היית לראש.

מה שימדך?

כדאי להזכיר לשיח שמתנהל בנחל, בשולי הלילה, בין אדם למלאך: "הגידה נא שמך" - זה עתה ניצחתיך, אומר יעקב אבינו לשר של עשוי, אמור נא לי מה שמך. אגלה לבניי לדורות מי אתה שיידעו מפני מי להיזהר. אם רק אצליח, אומר אדם לעצמו, לסמן את האויב הזה בעיגול אדום זוהר, שוב הוא לא יפתיע.

אבל זה לא כך. "למה זה תשאל לשמי" וכפירוש רש"י: אין לנו שם קבוע, שמותינו ניתנים לנו לפי שליחותינו והשליחות משתנה מעת לעת. לא זהותי היא שחשובה כאן, אומר המלאך ליעקב, חיונית יותר וחשובה דווקא זהותך שלך.

פרק כ'

כן על הים כתיב, ויצעקו בני ישראל אל ה'.

קשה זיווג ופרנסתם של ישראל כקריעת ים סוף

[א] אמרו חז"ל קשה זיווג ופרנסתן של ישראל כקריעת ים סוף. והכוונה בדברים אלו שהם עיקר טרדות ודאגות האדם, לסדר ענין הבית והפרנסה. ועל כך אמרו חז"ל שהוא קשה כקריעת ים סוף.

ויש לנו להבין מה משמעות המשל הזה של קריעת ים סוף, ולשם מה חשוב לנו לדעת ידיעה זו?

אך הנה, בקריעת ים סוף עמדו עם ישראל במיצר גדול שלא ידעו והבינו איך ייתכן מציאות שיצאו בשלום מהמצב הזה, שהרי הים מלפניהם, והמצרים מאחוריהם, ומצידיהם חיות המדבר, ואיך שייך להחליץ משם.

[ב] וגם אם העלו בדעתם קצה של תקווה שיתרחש להם איזה נס, בוודאי חשבו בליבם, שיקרה נס כדוגמת הניסים של מכות מצרים, ולא העלו על דעתם שהשי"ת יעשה להם נס כזה שיקרע את הים, שהוא נס שלא נשמע דוגמתו בעולם. אך עם ישראל התחזקו ולקחו את הכלי נשק של אבותיהם הוא התפילה, ועמדו וצעקו לה' כמו שכתוב 'ויצעקו בני ישראל', ואף שלא ידעו לצייר לעצמם על איזה ישועה הם מבקשים, הם עשו את שלהם וצעקו לה', ואז קרה הנס הפלאי שאנו מזכירים עד היום הזה בכל יום, נס קריעת ים סוף, שנפתח להם שביל ממקום לא צפוי בעליל.

והוא בפשטות המשל שחז"ל ממשילים בשבילנו את כל מציאות טרדות האדם כמו זיווג, שלום בית, פרנסה וכו'. כי הם משולים בדיוק למשל המצב בו עמדו עם ישראל לפני קריעת הים. והוא מציאות שהכל נראה סגור מכל הצדדים, ואין שום כח בלב לפתוח את הפה לבקש להשי"ת.

התפלל דווקא מתוך מצב שהכל נראה סגור

[ג] כי בדרך כלל אדם יכול להתחיל להתפלל כשהוא יודע מה בדיוק הוא צריך, ויש לו ציור בדעתו איך אמור להראות הישועה, ואז מתפלל שבאמת יהיה כך וכך כמו שצייר בדעתו. אבל בעניינים אלו של זיווג ופרנסה, בני אדם נקלעים למצבים שאין יכולים כלל לצייר בעצמם ציור של ישועה, כי מה כבר יכול לקרות יותר ממה שכבר קרה...?! אבל אם הוא חזק בדעתו, להשליך שכלו על השי"ת, ולומר לעצמו אין לי שם ברירה אחרת, הדבר היחיד שנשאר לי הוא לזעוק לה', אזי השי"ת פותח שערים, ובוקע שבילים חדשים שכלל לא תיאר לעצמו שהם קיימים בעולם.

[ד] והוא סוג תפילה של 'צעקה' מעומק הדין. כי יש תפילה שמפרט בקשתו מה הוא רוצה שיהיה. אבל כאמור, שבמצב הזה של לפני בקיעת הים, לא יכלו אפילו להתפלל ולבקש, רק לצעוק ולזעוק מעומק הלב, בלי להגביל את חסדי ה' דווקא למציאות שחשבו. כי אין צייר כאלוקינו, והשי"ת יכול לצייר ציורים כאלו של ניסים וגילויי השגחה שאי אפשר להעלות על הדעת. וכשאדם תופס את הידיעה הזו שצריך לעשות כאן נס כקריעת ים סוף, אזי יוצא זעקה מעומק הלב, ונשפעים חסדים חדשים ונפלאים.

לא להגביל חסדי ה' גם ברוחניות

[ה] ודבר זה נכון לכל מקרה ומקרה בחיים כשהכל נראה סגור ומסוגר. וכן בעבודה הרוחנית, במקום שאדם כבר מיואש שאינו רואה את עצמו יכול להשתנות באיזה מידה או הנהגה. אם יהיה עקשן לזעוק לה', הצילני... בלי לדעת איך ומה... רק לספר את המציאות, את הקושי ואת מה שסוגר עלי... אז השי"ת יבקע בשבילו שבילים חדשים, ודברים יכולים להשתנות לגמרי. רק שצריך להיות עקשן גדול בזה, ולא להתייאש. כי מקור הייאוש הוא מחמת שהאדם אינו מוכן להבין שיכול להיות קריעת ים סוף, נס ממקום בלתי צפוי.

[ו] וכן בלימוד התורה, השי"ת רוצה לפתוח לאדם פירוש והבנה חדשה, ולכן שם אותו במציאות שכל הסוגיא מתבלבלת אצלו, עד שנדמה לו שאין סיכוי שיצא לו הבנה בהירה בדבר הזה, ואז יוצא צעקה מפיו להשי"ת, ולפתע נבקעים שבילי המוחין, וכל הענין מתבהר אצלו, והתהליך הזה הוא חלק מייגיעת התורה, רק שצריך להיות עקשן גדול לרצות להבין זאת. (ועייני בליק"מ תנינאסי

כוכבי אור

הרה"ח ר' עופר ארז שליט"א

התבודדות

כל המדות, איך הוא אוחד בהם" ע"י זה שהאדם מתקרב לצדיקים עיניו נפקחות, הוא זוכה לראות את השקר שבו, את הרע שבו...

ברגע שהאדם מתבונן ושופט את עצמו, משמיים מכניסים אותו לעבודה הזאת... עם הזמן, התורה שלו, התפילה שלו, הקשר שלו עם אנשים- הכל שונה לגמרי!

התבודדות שאינה כראוי

אך מנגד מזהירנו רבינו כי 'כעס בא על ידי התבודדות שאינה כראוי' (ספר המידות כעס לה).

שומה עלינו להזהר מהתבודדות שכזו, התבודדות מביאה את האדם לידי רפיון ידיים, אלא נכון, אני בעל מידות רעות, אני כעסן, אני קפדן, אני חולם על עוונות קצפת וכו'... אך כך נולדנו לעולם הזה עם מידות רעות ותאוות, לכן אין תביעה על האדם- למה יש לך מידות רעות, הרי מגיל ילדות הקב"ה נתן לנו אותן, ולמטרה זו נשלחנו לעולם כדי לתקנם.

כשהאדם שופט את עצמו, זה מידת גבורה, וצריך לשתף את הגבורות עם החסדים. למעשה, כשהאדם עושה תשובה ומצטער על הרע שלו, עליו לדעת שהשם רחמן מאוד, ובודאי קיבל את התשובה שלו ללא שום ספק, וכמו שמובא בפוסקים (רמ"א א"ח סי' תרכ סעי' ה) שבמוציא יום כיפור הוא קצת יום טוב כי אנו בטוחים שיצאנו זכאים בדין, ולכן עליו להיות בשמחה גדולה מאחר והשם יתברך מחל לו!

אחרת התשובה מחכה ולא מתקבלת- עד שהאדם יהיה בשמחה!!

לאחר שזוכים ללכת בדרך ההתבוננות, והתשובה (עם שמחה), עיניו נפקחות ונכנס לדרך אמת עמוקה יותר- לראות גדולת השם, דהיינו השגות, הבנות בתורה, הסתכלות בדרך שונה על החיים, דעת פנימית יותר.

הסימן שאדם הגיע לזה עין טובה, כלומר שאם האדם זוכה תמיד ללמד זכות ולא להסתכל בעין רעה על הזולת וזוכה לראות את גדולת השם יתברך, אזי זה סימן שיש לאדם עין טובה.

השם יזכנו להתבודדות אמיתית, התבודדות אשר תביא אותנו אל דבקות אמיתית בהשי"ת, אכ"ר.

מה השי"ת רוצה מאתנו?

שאלה זו מנקרת בלב כל מבקש ה', כל אחד מאתנו רוצה להמנות על לגיונו של מלך, הוא אינו רוצה בהבלו העכור של העולם, מאמין שיש לעולם מטרה, אך - מהי? ואיך מגיעים אליה?

המטרה אמנם ברורה להתנתק מהבלי העולם לגמרי ולא להסיח את הדעת מעם השי"ת, אך וכי הדבר אפשרי גם עבורי?

הרי אלפי פעמים ניסיתי, ניסיון אחרי ניסיון, ניסיונות שחלקם החזיקו מעמד יום - יומיים וחלקם פחות מחמש דקות.

אז מה ה' רוצה מאתנו? וכי השי"ת דורש מאתנו דברים אשר אינם ביכולתנו? וכי תורה בשמים היא?

או במילים אחרות - איך הופכים לאיש כשר?

היכן אני בעולם

הצעד הראשון מובא במעשה מאבדת בת מלך אשר במהלך החיפוש אחר בת המלך המרמזת על נשמתו הטהורה, נפל לשינה בת שבעים שנה, צעדו הראשון בקומו משנתו היה חשבון הנפש - 'היכן אני בעולם'.

צעד זה הוא המהלך הראשון בדרך זו בעולה בית א-ל, לבדוק 'האמנם איני נגוע במידת הגאווה, האם היא אינה מסתירה ממני את מקומי האמיתי והיא הגורמת לי להרגיש מידי פעם בעליה המושכת בעקבותיה מפח נפש חד', או 'האם אני אכן אוכל כראוי, או שבשעת האוכל אני שקוע כל כולי על ראשי כרעי וקרבי בתוך השניצל אשר בצלחתי'.

אם האדם אינו מתבונן בעצמו, ובוחן את מעשיו, למעשה הוא לא מכיר את עצמו! המפתח לדרך האמת הוא ע"י שאדם ידע ויכיר את עצמו.

אך בשביל זה עלינו להיות מקושרים לדרכי הצדיקים וכפי אשר כותב רבינו (לק"ת סז) "שכל מי שנכלל בזה החן האמת של זה הצדיק... דהינו שמתקרב אליו ונכלל בו נפתח עיניו ויכול לראות והעיקר להסתכל על עצמו... על

(י"ב)

השי"ת לוחץ את האדם כדי שיזעק רק אליו

[ו] ופעמים שהשי"ת רוצה לפתוח שער חדש לאדם, אלא שהאדם עומד תקוע באותו מקום כמקודם, ולכן בדווקא לוחץ אותו השי"ת מכל הצדדים, עד שגם השערים שהיו פתוחים לו עד עתה נסגרים, ולוחצים אותו, והוא רק בשביל להוציא מהאדם זעקה פנימית להשי"ת: רבונו של עולם! איני יודע כלום, תראה באיזה סכנה אני עומד, הצילני...

ורק באופן הזה שהשי"ת סוגר אותו, עד שאין לאדם שום ברירה רק לזרוק עצמו לגמרי על השי"ת, בביטול כל המחשבה והתקוות הצדדיים ובטחונות השווא שהיה נדמה לו שיכול להשען עליהם, אז יכול השי"ת לפתוח שערים חדשים ולבקוע בשבילו דרך חדשה בתוך הים.

בנאו לקבל **שבת פרשת וישלח**, לאור דברי מהר"ת ב**הלכות ע"ח**, בהם נתגלה כיצד נוהג למצוא את התקרבות להשי"ת גם כאשר נמצאים בתוך בחי' החושך של עשיו, שהוא החושך של ששת ימי המעשה, שניאר אור 'איה' לגלות שהשי"ת נמצא תמיד, ונפוך הכל לעליה גדולה.

מתיחה - עבודת השמחה התמידית בכל מצב

רבינו ר' הודיע בבירור שמצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ועל האדם להשתדל בכל עת לזכור את אשורו הנורא. אושר רוחני זה, הוא מה שיישאר לו תמיד לצד צנחנים, ומשום כך ישמח עם כל דבר מצוה וקדושה מנוצח של רב.

אלא שבדואר כאשר האדם זוכה לעוסק בתורה לשם שמים ולקיים את המצוות כראוי ונמצא בסביבה מסודרת המשמחת לב ומאירת עיניים, והוא יציב מאוד התורה ועבודת הבורא, אז מובן שהאדם זוכה להיות בשמחה, מאחר שהרי נמצא במצב שהשי"ת העניק לו מנוחה רוחנית כמו קדושת השבת.

אבל לאמיתו של דבר הרי קיימים עוד מצבים, אז קשה לזכות לשמחה וחיות, כי גם כאשר האדם עוסק בתורה והוא במצב של סדר ומנוחה, הלא אם ימשך אחר מחשבות הישות והגאוה, יאבד את השמחה הרוחנית, ואז יהיה מקום להעציר עם המקרים המתחדשים והדברים שגורמים צער ועגמת נפש כידוע, וכמבואר הטב בספרי תלמידי הבעש"ט. וכמו כן גם במצב כזה שהוא מסור, הרי כאשר יצא להתעלות עול להתדבק ביראת השם, הרי אם לא יזהר מלהסתכל על מה שעובר עליו ומה מדרגתו, הלא יראה שעוד לו זכה כלל וכו' ומה עוד כאשר בנוסף סידורת היום והשכחה גרמו לו ליפול ח"ו, וכך מתחיל להימשך אחרי דרכי היצר, ומאפיה יהיה לו את הכח לאחוז באור התורה שהאיר לו מקודם כאשר זה כל כך רחוק ממנו, ורחי וחסה והשמחה שהאיר מנת חלקו אינם עוד.

ומשום כך כאשר אור שמחת ידיעת התורה אינו מאיר בבהירות, עובר באמת על הנפשות מצב קשה, מאחר שנישכח החיות של החלמית, ואין לו את תחושת השליחות הרגשת משמעות קיום התורה, וכך האדם באמת עובר הרבה מצבים שאין לו חיות מכל מה שזוכה בתורה ועבודה, ונדמה לו שהוא רחוק מאד מהשי"ת, והתקשה לקדושה נעלם ממנו, והקירות הרוחניות מסבכות אותו, וכענין המחשבות את היום כן נושך את השמחה ממנו.

מכל שכן כאשר האדם טרוד והמניעה גורמים לו שהוא רחוק מלימוד וממעשים טובים, ובאמת רואה שאינו עושה כלום, שאז באמת קשה לו להבחין שהוא צריך להיות בשמחה בכל אופן, ואינו מבין מה זה יכול לעזור לו במאום.

אבל באמת כמו למי שנושך בתורה ומצות חייב החיות את עצמו בשמחה, כך דייקא לכל המצבים האלו, הצדיקים מודיעים ומהירים שעליו למצוא דרך החיות את נפשו ולשמוח בהשי"ת, ולא להישאר בקיריות, רק להשתדל בכל דבר לחזור לשמחה בכל מצוה ומעשה טוב, ולמצוא דרך להרגיש קרוב להשי"ת, כי רק ע"י יכולים להצליח לשבט להשי"ת באמת, כי מוכרח לעבור על האדם מה שעובר, ועיקר הניסיון הוא להפיל את האדם מהקירבה להשי"ת, והוא בשינוי דרכים, או ע"י השפלת הגאוה שאינו מרגיש יראה וחיות רוחני, או ע"י מה שאנדר ממנו החיות של הקרבה להשי"ת, ואז יש מי שיסעה לזמן מה לשמח את עצמו עם רוח עוה"ז, אם מצליח לראות זאת או טוב, לו יש אשר יפול אז לדרכי הליצנות והנפילות, כי ע"י העדר החיות והשמחה יכולים ח"ו ליפול מאד, ורק ר' שאינו יכול להפתל וללמוד, אלא שרוי במקום שאין עם התגלות הקדושה וכך נעשה עמה ששעשה.

עצת 'אזמרה' ואיה'

בהלכה זו מזכיר מהר"ת שני דרכים כיצד להתחוק, הראשון הוא עצת 'אזמרה', להתעורר תמיד להיות בשמחה ולהתקרב להשי"ת ע"י מה שמחפשים הנקודה טובה שיש לו, ובאים לומר להשי"ת ע"י העוד מעט שיש (כמבואר לקרמ"ס רפ"ב).

וכן מזכיר דרך נוסף אשר על ידי יכולים לבלט נסיונות היריון ולזכות לתקן הכל, ובכוחה יוכל לעמוד נסיון העצבות והצער שיכול ליפול על כל אדם בכל עת, ולצאת מההרגשה הנכאה שהוא רחוק מהשי"ת, ומכך בעת שהוא טרוד ולא זוכה ללמוד או להשלים שיעוריו ודרכו הטוב, שאז הרי נופל בדעתו, אבל באמת הרי חייבים להיות בשמחה תמיד גם בכל מצב כזה וכדומה לו, כי זה עיקר הנסיון של כל אדם, ואם לא יתחוק להמשיך חיות הקירבה להשי"ת בכל עת, מי יודע מה יעבור עליו, ומשום כך עיקר הקדושה הוא למצוא ההתקרבות להשי"ת ע"י שמחשף 'איה' מקום כבודו (כמבואר לקרמ"ס רפ"ב), וע"י שיש דרכים אלו, שהם בחי' כח קדושת השבת, בחי' תהום שבת 'אלפים אמה' - היינו שתי לימודים, שתי אלפין, שרבינו מגלה ומוהיר לנו לאל"ף וללמוד וללכת בהם, ע"י ימצא לפש הדרך, להצליח להיות בשמחה תמיד, ולהתקרב להשי"ת מחדש בכל מצב בכל עת תמיד.

כי א"פ שלדעתנו הפשוט נדמה שקשה להרגיש קרוב להשי"ת ונדמה שלא ישנה ולא יעזור אם חזק עצמו להרגיש מציות השי"ת וזכה באמונה עכשיו, כי הלא הוא רחוק וטרוד ואינו מצליח לעורר המחשבה והכל, ואינו יכול לבוא ללימוד טוב ולשמחה, וא"כ מה יש לעשות, האם יש בכלל מה לעשות.

אבל הרי באמת יש ללמוד בדברי רבינו, ולקבל את אור הצדיק שאיר, ולו תמיד יש לחזור ולזכור לימוד זה אשר זה יעזור לו מאד באותו עת, כי יש להתחוק באור המצוה 'אזמרה' לחפש כח הנקודה טובה ולזכור אמיתות דברי הרבי בזה ולהבחין כיצד לקיימו, וגם לזכור היטב את הדרך שמתגלה במאמר 'איה', שיתחוק לזכור שהוא באמת רוצה להיות קרוב להשי"ת, והוא מחפשת את הדרך להרגיש את היראה והשמחה ועול התורה להיות קרוב להשי"ת, ואע"פ שעכשיו אינו מצליח חזר לא עובד, בכל זאת הוא אינו מסתכל על זה כלל, רק מחפש 'איה' איה זה, הרי זה בוודאי כן נמצא. בוודאי שיש לי להיות קרוב להשי"ת נכשנו, הרי השי"ת בוודאי נמצא, הלא אני רואה בעיני שהעולם קיים ואני חי, והכל הרי חי משפע השי"ת, וא"כ הלא נמצא פה בוודאי, וא"כ בטח שיש שאני איהיה קרוב, ואדחה את הרגשת היריון שהוא כלל הנסיונות.

ואפילו אם האדם הוא טרוד מאד, ונמצא במקום שרחוק מהקדושה בגשמיות, והמקום מלא נסיונות רוח שאינו מהקדושה, וליבו סתום ואסוס ודעתו מבלבל, והוא יושני ועייף מאד, ואפילו אם נפל למקומות הרחוקים מאד מאד מהשי"ת לבחי' מקומות המטונפים, אע"פ כן לא יסתכל על זה כלל, ויבין שזה הנסיון, וכל מה שנופל וכו' הוא כי לא מצא כח הקדושה האמונה והרגשת מלכות שמים, ואין להתייאר, כי יכול מיד להמשיך כח זה כאשר יחפש 'איה', וימשיך לחפש ולא יסתכל כן מצא או לו, כי הרי הוא בשלו שהשי"ת נמצא בוודאי וא"ה מקום כבודו, וע"י לא יעבור הרבה זמן והוא יכנס להתגלות הכבוד, ויכול לחדש כוחו לעסוק בתורה ובציה מצוה, ועלמה מהיריה.

ביאור עצת 'איה' מקום כבוד'

כי יש ענין לימוד עמוק אשר הצדיקים מגלים בדרך נכון, ועליו לקבל מהם כלל הלימוד בדרך שנמצא את השי"ת תמיד, כי השי"ת מחיה הכל, גם את בחי' מקומות המטונפים וכוחות ההסתרה והקיריות, ויש שפע של קדושה, שפע אור הדעת

שממנו נמשך החיות לפי מדרגת מקום שיש בו התגלות הכבוד לחיות האדם בעת שיש בו חיות, ולהיות העולם שהוא טוב וכשר. אבל החיות שיש לאדם כאשר הוא רחוק, וחיות מקומות ההסתרה, הם נמשכים דרך בחי' שבירת הכלים, אשר שורשים לפי זה הוא בבחי' אור 'אזמרה' הסתום שהוא מרוכז בבחי' 'איה' מקום כבודו, כענין מ"ש שבראשית הוא מאמר סתום, כי לא נאמר שם 'ויאמר', ולזה משם מקבלין כל העשרה מאמרות, אבל כמו שהוא נעלם מחמת נבואה, כן מקומות ההעלמה והסתרה מקבלים מזה.

ולזאת נמצא מה שהאדם יכול להרגיש רחוק מהשי"ת, כי אז אין לא שפע מבחי' התגלות הכבוד רק משפע השי"ת שהוא בחי' העלמה, ושם עיקר הנסיון, כי מחמת שנדמה שרחוק, הרי עם הזמן יכול ליפול להתרחק מעבודת השם, ויכול ליפול מאד ולזהו רחוק משמחה, וזאת מתבאר על האדם ספיקות ומחשבות רבות קשות, ובלבולים גדולים, ויכול להתרחק מאד, ומה יש גם מה שהאדם רואה רק עצם רחוקו מה' יתברך ומתקרב למרו', אבל באמת לא זה הוא רק נסיון, כי אם יהיה חזק בדעתו במה שהצדיקים מלמדים, שאין להסתכל על זה, רק לדעת שיש להיזכר בהאמונה ולהתדבק בוה שהשי"ת נמצא ומחיה העולם, ומחיה גם אותו, ורוצה בקיום התורה שלו ובכל מחשבה טובה שלו, ויתקשש בזה בדרך של מי שמחפש דבר שבדואר נמצא ואינו מתיאש כלל, אע"פ שהוא נאבד ממנו, רק צועק 'איה' הדבר, ע"י מתקן מקומו, וזה חשוב בהקרבנות קרבן, ומכפר.

חזו עיקר דרך החיים להתחוק להיות בשמחה תמיד, כי אדורבא, ע"י בעצמו שראה גודל רחוקו שרחוק מאד מכבודו יתברך ולא נפל ע"י, רק שאל וביקש איה מקום כבודו, ע"י בעצמו עיקר תקונו ועליותו בבחינת ירידה תכלית העליה, כי על ידי היריון והחפוש איה וכו' ע"י עולה לבחינת איה שהוא בחינת מאמר סתום, שהוא בחינת נבואה מאד, בחינת בראשית וכו', שמשם עיקר קיום חיותו של כל העשרה מאמרות וכו'.

עצת איה באור קדושת השבת

כמו שכלל הכח למצוא מנוחה ושמחה, הוא באור קדושת השבת, שבו מתגלה אור בהירות כל מעשה טוב וכל מצוה, והאדם יכול לקיים 'אזמרה' (כמבאר בקרמ"ס רפ"ב) למצוא שיש בו טוב והוסוף לחפש בעצמו נקודות של טוב נפלא, וע"י לבוא להתפלל בכוחה לומר ולהודות, ולזכות לחיות ולשמח, כן כלל הדרך לעבור כל נסיון ולהפך כי ירידה לעליה מכח מה שאינו חפץ כלל בירידות, כי אינו מתיאש וממשיך לרצות להתקרב למצוא כבוד השם, לצעוק 'איה' בכל לב נפש, גם זאת נמשך עליו בכח קדושת השבת.

ועל כן עיקר דרך עצת קדושה הואת אין זוכין אליה כי אם ע"י קדושת שבת, והוא בעצמו בחינת כח קדושת שבת, כי בשבת עולין כל הנפשות וכל העולמות למעלה מעלה עד בחינת א"ה, כי **בנשימת השבת** נכלל העולם לפנימיותו וחיותו, ומתאחד להשי"ת בבחי' האמונה שהיא מאוחדת בהשי"ת, ומאירים עליו להשי"ת אורות של ליל שבת קודש.

ובאור **יום שבת קודש** עולה כל מצאת החיות של העולם, שהוא המדות שמוחים הכל, לשורשים באור הכבוד, בבחי' אור הבינה וכו', ומקבלים כח של התגלות הקדושה, ואנו **מאירים במחיות** ושירות ותשבחות, כי אז מתגלה עיקר הדעת וההתקרבות להשי"ת, ויכולים לפתוח פה ולומר **נשמת כל חי וגו', ולקראו בנחמה** לקבל שפע שורש אור התורה, וא"כ **בנשימת היום** הכל נכלל ועולה יותר לקבל הקדושה גם מאור העליון הנורא שורש הרחמים, אשר זה מרומם **בקדושת**

כתו, שמשתרש שואלים וכו' א"ה מקום כבודו, אשר כלל אור הפלת שורתי ומוסף מאיר לכל יום השבת, עד שבעת **רעוא דרעין בסעודה שלישית** אז הכל נכלל בבחי' א"ה, ומשך רצון ורחמים, מחמת שיש הכלים לאור הנורא, ואורו נמשך לגלות אור כבוד השי"ת, להמשיך עליו שפע של דעת וקדושה וכל טוב, וגם להמשיך עליו מציות הדעת שהשי"ת תמיד נמצא, ואפילו אם יפול לתוך מקומות רחוקים, אלא שם אין התגלות כבוד השם, נדע שהשי"ת נמצא, והכל נמשך ארבעה עולין, עד שנוכל לחזור לאור הדעת, לקשר הכל אל הקדושה ע"י אמונה ודעת, למצוא אור הכבוד לפי מה שזוכים.

נמצא אם כן, שכלל הכח להבחין ענין זה, ולקבלו בלב, וכל הכח האמיתי שיש במה שהאדם מחפש, בוודאי ימצא זאת בכל שבת, כאשר יזכה לקדש השבת, ולמשוך אור הכבוד וכו' בחי' א"ה בכל דרך שמתגלה עליו.

עצת 'איה' בדרעי העבודה וברעי החיזוק

אלא שמובן שענין זה יש לקבלו כראוי, כי עיקר הקדושה הוא רק בתוך תורה ועבודה, ויש להתעורר לשבט וע"י לזכות לחיות, כי באמת 'עבודת חיפוש איה' לא נאמר רק לענין התחוקות במקומות רחוקים, אלא עיקרם גדולים של עבודת האדם נאמרו בנשימתו תמיד לעמוד בכל נסיון, אף לענין השכיח מאד שהוא אזהרה זה נמשך מנוראת ענין זה של עבודת איה, ומובן לאנשים כשרים שמבקשים להבחין נוראת דרכו, אשר מתגלים באור דברי הצדיקים השלימים.

אלא שרבינו הוסיף גם גלות עפ"י שורש של רחמים ושועה וקשר הצלה לכל נפשות ישראל, שיכולים להיות קרובים להשי"ת תמיד ולעמוד בכל נסיון, אף לענין השכיח מאד שהוא הקיריות והירקות שנופל עליו, מה שהנפילות גורמים ירחוק, והאדם אין לו מקום לא בעולם הזה ולא בתוך הרוחניות, ורבינו דל' ברחמים וחמלה ממשך ומודיע לו נוראת פשוט ענין זה, בדרך שישין גם לו והוא עיקר חיות נפשיו.

כמו שזה יא אשר לקבל רק ע"י קדושת השבת, הרי בכח השבת ואז יזכיר להבחין ולקבל מה שרבינו מלמד, ואנו יכולים לבטל שכלנו והחכמות הרבות, לעבור כל הביבלולים, ולרוץ לקיים א"ה ולהבחין הדרך שיש שייך לו כראוי, בשל עול כלל, כי זה בעצמו ענין מעלת הצדיקים השלימים, שהם עלו ועלו לדרכי התקונים המבוארים בוהר, לתקן כלים לקבל בחי' איה, וע"י להמשיך לגלות עצות ודרכים, שגם אנתנו יכולים להיות באורם, כי זה מעלת הצדיקים הגדולים שהם זכו לעלות לשם לבחינת איה בקדושה נוראה על ידי ריבוי צדקות שעלו מדרגה לדורג עד שזכו לתכלית העליה לבחינת איה, שהוא בחינת כתר עליון, בחינת בראשית וכו'. וממתן שהם זכו לבוא לשם, ע"י יש להם כח להמשיך ולהאיר בכל העולם דרך הקדוש הזה שאפילו מי שנופל למקום שנפל ח"ו, אפילו אם נפל לבחי' מקומות המטונפים, אע"פ יבקש ויחפש גם שם איה מקום כבודו וכו', ובכוחם נתעלה נחת רוח כזה למעלה ממה שאנו עושים את הקצת מה זה שיכולים, וגם עליו נמשך התגלות הרחמים של א"ה, לעלות לחלמית העליה, לבחינת איה.

הרי שבכח קדושת השבת, עליו להתקרב לאור הצדיקים לבחי' א"ה שמאיר בשבת, לבקש גם ביום השבת א"ה בכל דרך, עד שזכה למצוא רצון ורחמים, שגם בכל ששת ימי המעשה אשר אז יכולים להיות במקום רחוק, נמשך העצה, ויהיה בידיו הדרך למצוא ההתקרבות להשי"ת תמיד, ע"י שזכינו להיות בתוך התחום שבת בשני הלימודים 'איה' ואזמרה'.

אנשי מעשה

רק מה'ש'לום עליכם' לבד...

הקדוש זורח בלבבות, מאיר את כל חדדי הנפש והדעת. היכן עוד ניתן למצוא אהבת חברים שכזו? געגועים שכולו להם יתברך?

כן מתכנסים חסידי ברסלב מהעיר יאסי ושאר עיריות רומניה, לעסוק בתורתו של הצדיק, כשבכוחה של התכנסות זו הם עובדים את בוראם בתקופה שלאחר מכן, איש על מחנהו ואיש על גדלו.

והיה, כאשר יבטרו כיסופיהם לרבי הקדוש, אזי שוכרים הם קרון ברכבת, ונוסעים בצוותא לאומן, להשתטח על ציונו הקדוש של אור האורות, נחמתם ותקוותם.

***

את התיאור המלבב הזה, תיארו החסיד רבי שלמה קאוולר, באותי החסיד רבי שמואל הורביץ.

רבי שלמה שהיה מחסידי ברסלב ביאסי, נמנה לפני התקרבותו לברסלב, על חשבוני חסידיו של הרה"ק רבי חיים מצאנז צוק"ל בעל 'דברי חיים'.

הוא הוסיף וסיפר לו על החסיד המופלג רבי מיכלה מיאסי תלמיד מהרה"ת, שעקב סכנת הגיוס לצבא הרוסי שריחפה עליו, נמלט ליאסי הרחוקה והתיישב בה, כשהוא מקרב שם נפשות רבות ויקרות לאורו של רבינו.

עוד סיפר רבי שלמה קאוולר, כי אחד מקרובי משפחתו נעשה חתן אצל רבי מיכלה והיה נוסע יחד עמם לאומן לראש השנה. ופעם אחת שאל אותו רבי שלמה: "מה ראית באומן?" השיב לו קרובו: "רק לראות את השלום עליכם" שכולם נותנים איש לרעהו, די בזה כדי להתקרב לרבינו.

כי באים מאות אנשים מכמה מדינות ורבים אינם מכירים כלל זה את זה, ונותנים האחד לרעהו 'שלום עליכם' בשתי ידיים ובקול רם ואהבה וחיבה יתרה שאין כדוגמתה. ואחד שואל את חברו: "איך, איך עברה עליך השנה, ומה התחדש אצלך בעבודת ה'?" בכל מקום שהולכים, רואים אהבת חברים נפלאה ושומעים רק דיבורים על תכלית, רק מלראות את זאת, יכולים להתקרב לרבינו", סיים קרובו של רבי שלמה לספר ברגש.

חצר הבית החד קומתי בעיר 'יאסי' שבזמניה נראתה כמו חצר בית מדרש לכל דבר, חבורת חסידים עמדה ושוחחה בצוותא, ומפעם לפעם נכנס אדם נוסף והצטרף לשיחת הרעים, כשחבריו מקבלים את פניו בשמחה וחיבה.

כעבור שעה קלה, התכנסו כל החבריא בצוותא בתוככי הבית, התיישבו סביב לשולחן העץ הגדול ופתחו ספרי "ליקוטי מוה"ר" שהביאו עימם. בשעות הקרובות עתידים הם לשכוח מכל טרדות העולם הזה ודאגותיו ולצלול יחד אל אחת מתורתיו של הרבי הקדוש בדיבורי חברים.

מפעם לפעם נעצר הלימוד ואחד מן החבורה מעלה איה חידוש או הבנה שהאירו לו בתוך דברי הרבי.

לאחר פרק זמן ארוך, מסיימים הם את התורה, אך אינם קמים ממקומותיהם. כל אחד נושא את עיניו למעלה ותפילה על שפתי: "ריבנו של עולם, זכני לכל הנאמר בתורה הקדושה הזאת", וכך הוא הולך ומפרש שיחתו על פי אותה התורה שעה ארוכה. את הקדושה השורה באויר, כמעט ניתן למשש בידיים. אורו של הרבי

הלכה פסוקה

מאת הר"ה ג'ר' שמעון אנשיין שליט"א
מו"צ דביהכ"ס נחלת חן

המשך הלכות כבוד אב ואם (יא)

ליבוד אח ואחות

א. כבוד אח הגדול. חייבים בכבוד אחיו הגדול (ש"ע רמ"ב). והוא חיוב מן התורה (כן הוא דעת רוב הפוסקים). וי"א שהוא מדרבנן (דרך פיקודי מ"ע לג דבור ב. ערוה"ש רמ"ב וכו' במאירי כתובות קכ).

ב. לאיזה אח גדול צריך לכבד? (א) י"א שדוקא לאח הבכור (פסיקתא זוטרתא, לקח טוב, שמות כ"ב. זור"ק ג פ"ג. וכו' ברמב"ן בראשית לב). או האח המבוגר מכל האחים אפילו כשאינו בכור (הלכות קטנות א כג. שבות יעקב א עו, והביאום גם בבאר היטב זי ופתחי תשובה יט. הגהות בתם לחם יהודה רמ). אך דעת הרבה פוסקים שחייבים לכבד כל אח שהוא מבוגר ממנו. (הארי"ל בשער המצוות יתרו טו: עץ חיים חן כבוד אר"א סוף פ"א בנימין זאב רנ"ג. ברכי יוסף פר"ט כ"ב. ר"ט וייל י"ד נ"ט. דרך פיקודי שם. קיצור ש"ע קמ"ג. כ. תשובה מאהבה ג ש"ע. פחד יצחק ערך כא"א. תורה תמימה יתרו כ"פ. בן איש חי ב שופטים כ"ט. וכן משמע: בספר חסידים שמה. חת"ס שם. חקרי לב י"ד ג. צ"ז. חשבונות האדרת"ל מ"ג. וראה בחוט שני רמ"ב).

(ב) אין חילוק בכל זה בין אח מהאב או אח מהאם (ש"ע שם).

(ג) אפילו כשהאח הקטן הוא תלמיד חכם וגדול בתורה יותר מן האח הגדול, חייב בכבוד אחיו הגדול (רמ"א שם. ובפני דוד פרשת נשא, שאם הגדול עם הארץ, א"צ הקטן הת"ח לכבדו). אבל אסור להאח הגדול לבזות לאח הקטן שהוא ת"ח (שם).

(ד) אבל אם האח הגדול מוגדר כרשעי [אינו שומר תורה ומצוות] - אין חייבים בכבודו (כ"מ בש"ע כג ובח"א ט"ז ס"ג. וכן פסק בישרי לג' כ"ב. וראה בסוה"מ המים שיורי טוה"ה כ"מ).

ג. אין צריך לכבדו? (א) י"א שחייבים לכבדו כמו לאביו (לשון הרמב"ם מ"מ"ט ו טו. הטור. רמב"ן שם. מנחת חינוך לג. וכו' ב"ח שמה. שבט הלוי ה קה. ובערוה"ש רמ"ב מג. דמיה לאביו, אך בח"מ י"ד כתב שאינו ככבוד אר"א). וי"א שאין צריך לכבדו כמו אב ואם ממש (שיורי ברכה י"ב. מנחת חינוך ג ק"ד. וכן ראה: שאלת יעקב א פ"ב. כ"מ שלמה רמ"ב. ח"ש שם). אלא כמו שמכבדים אדם חשוב (ביאור לרס"ג עשה י"ב, כנשיא ודין. בצל החמה ג ג'ה, לכבדו כראוי לכבד אחיו הגדול. וכן ראה ברבנו בחיי בראשית מח"ס ט). ועל כן אין חיוב לדאוג שיהיה לו לאכול ולשתות וצרכי חיי היום יום, כמו לאב ואם (דברי יציב י"ד קמ"ה. כבוד אר"א נחלכות יח בשער הכבוד לה, מהגרש"א והגר"ח ק). וכן אין חיוב לכבדו באופן שיהיה לאח הקטן צער הגוף (דברי יציב אבע"ז ט).

(ב) אך אינו חייב ב'מורא' אחיו, כלומר שמוות לשבת במקומו ולסתור דבריו ולקרואו בשמו (בית מאיר ר"מ כ"ג. מנחת חינוך שם. בצלה"ח ג ש"ג. ח"ש שם. ויבין דוד פסקים פ"ו טו. ובעיקר דינים כ"ו ז, מסתפק בזה. וכן ראה ביאור לרס"ג עשה ט"ז). וי"א שמכל מקום צריך לקום מפניו כמו לאביו (הידור פי"ח מהגר"ח ק, ובמעשה איש ד עמוד קצ"ה, שכן נהג החו"א. ובח"ש שם מסתפק).

(ג) אבל לכל הדיעות אסור לבזותו (דברי יציב אבע"ז ט. ויבין דוד ו טז). וכן אסור לצערנו (תשובות הגהונות א תשל"ט).

(ד) שלא בפניו - י"א שפטור מכבודו (שי"ב י"ב). וי"א שחייב (חפץ חיים פתיחה י ובא"ח"ה, שהמדרב לה"ד על אחיו הגדול עובר על מצוה זו. ויבין דוד ו יט מסתפק).

ז. נחלקו הפוסקים האם חייבים לכבדו באופנים אלו: לאחר מיתת שני ההורים [מש"א"א אם אחד מהם עדיין חי, חייב לכל הדיעות]. אם האב מוחל שלא יכבדו את האח הגדול. אם האב הוא רשעי. לאחר מיתת האח. (ראה: שבות יעקב. ברכ"י. ננסת יחזקאל כ"ה. רעק"א קדושין לא. חת"ס חולין מ"ט. מנחת חינוך. ש"ת ר"ט וייל. ערוה"ש מג. תורה תמימה. שבט הלוי ב ק"א טז. בצל החמה. ח"ש. ויבין דוד פ"ו, י"ז, י"ח, כ"ו).

ה. אחותו הגדולה - י"א שפטור (שבר"י, והביאו גם בפתי"ש יט וגליין מהרש"א. ובחקרי לב י"ד ג. צ"ז. מסתפק

בזה). אבל דעת הרבה פוסקים שחייב כמו באחיו הגדול (ברכ"י שם ושכ"מ מהאר"ל. ש"ת ר"ט וייל שם. תשובה מאהבה ש"ע. יד. שאלו רמ"ט מהח"צ. דרך פיקודי שם דבור ב. שאלת יעקב שם. בא"ח שם. תורה תמימה שם. וראה בחשבונות אדרת"ס שם).

בני הנעורים

'חיפוש' מתוך ישוב הדעת

נקראים בשם 'חיים', ואפשר לחיות שם חיים טובים. דבר זה למדים אנו מיעקב אבינו ע"ה, שהכין את עצמו למלחמה מול עשו, על ידי שהפריד את המחנה לשני מחנות, כדי שאם יכה מחנה אחת, 'היה המחנה הנשאר לפליטה'.

כי בוודאי שצריך אדם ליישב בדעתו ולמצוא העצה הנכונה לחיים שלו, אבל אסור שבינתיים עשו יכה את כל המחנה ר"ל, כי צריך בשעת לחימה וביור, להשאיר חלק אחד של החיים לפליטה. וזה רק אם אדם מחפש את התכלית האמיתית להתקרב לה, שאזי הוא באמת יכול להשאיר מחנה לפליטה, כי יודע לומר לעצמו, שלא משנה מה יהיה הברור הסופי, בנתיים אפשר להתקרב לה' (ועיין באריכות נפלאה בליקו"ה ראש חודש ז' אות נ"ב, שמבאר שם גם ענין החנוכה).

ואדרבא אם יחיה את נפשו בימים אלו של הביור, אזי המסע עצמו נהפך חלק מהתענוג של הנסיעה עוד לפני שמגיע ליעד השלם והבור, כמו ילד שנהנה מעצם הנסיעה. ובאופן כזה גם מגיע לביור יותר אמיתי ומדויק.

וכמו כן בכל מצב של בלבולים ולחץ בגשמיות וברוחניות, יש לצמצם את המחשבה רק לאותו הרגע, לקיים את העצה המתוקה של רביז"ל "היום אם בקולו תשמעו" - להסתכל רק על הרגע של עכשו, ולראות איך עכשו להיות קרוב לה', ורק באופן זה אפשר שיבוא משיח הפרטי שלו, למצוא את העצה לנפשו.

***

יתירה מכך, כלל גדול בחיים, כשאדם מחפש עבודה ולא עושה כלום בשלב של החיפוש, בדרך כלל, יישאר כל ימיו בחיפוש, כי הוא מתרץ את העצלות שלו בכך שהוא מחפש, אבל באמת אין לו כח למצוא משהו ולהתחיל לעבוד. מה שאין כן כששמח במה שיש ועושה מה שיכול לבניתיים, וכמובן משאיר את החיפוש למשהו יותר טוב, אזי הוא מתקדם ומוצא את מה שאהבה נפשו, ועיין באריכות במעשה הנפלא של החכם ותם (סיפורי מעשיות ט').

***

ולכן צריך ללמוד להתנתק ברוב שעות היום מהספיקות והבלבולים, ולעשות מה שאפשר באותו הרגע, ובמקביל להתפלל לה' שינחה אותו בעצה נכונה, 'ותקננו בעצה טובה', וכך, כשהחיפוש הוא ברוגע ושלמות הנפש, אפשר בזמנים מוגדרים מראש, לעשות את הפעולות הנכונות למצוא את היעד הנכון.

אני כבר הרבה זמן מחפש את עצמי: מי אני, מה אני רוצה מעצמי, להיכן אני רוצה להשתייך, ולאיזה דרך להתקרב. והמצב הזה מאד מבלבל אותי, עד איני מצליח כמעט לעשות כלום.

זוהי הבעיה הגדולה ביותר. אנשים מחפשים את עצמם, ובנתיים מבלים ימים ושנים ב'כאילו' חיפוש, והזמן עובר בלי כלום. ואמנם החיפוש כשלעצמו הוא דבר חשוב ומבורך, אבל כאן צריך לדעת יסוד גדול:

עיקר הטעות נובעת מכך שיש לאדם הרגשה בלב, כאילו מוכרח שיהיה לו מאורגן בראש בכל רגע נתון מי הוא באמת, ומהי השיטה הכי מדויקת, ולאיזה קהילה הוא משתייך וכו' וכו'. וזה טעות. כי אמנם בוודאי שאדם צריך למצוא את עצמו ואת מקומו, אבל החיפוש הזה לא אמור לקחת את כל החיים. יש זמן של ביור, כגון בזמן התבודדות, או בשיחות עם חברים השותפים לאותו נושא, או שיחות עם רבנים, או קריאת ספרים באותו נושא וכדומה. אבל בזמן שלא מתעסקים עם זה בפועל, מה התועלת בכל המחשבות האלו?

בנתיים החיים עוברים, ואפשר לחטוף הרבה טוב ולהתחבר לה' במקום הזה. ולזה צריך פשוט להתרגל להתרכז במה שעושים; בזמן שצריך לומר ברכת אשר יצר - יש לסלק את כל הספיקות ופשוט לכוון בברכה ולהודות לה' שיצר את האדם בחכמה נפלאה כזו; ובזמן שצריך לברך ברכת המזון - יש להתרכז בברכה זו ולהודות לה' על האכילה; וכשיש זמן פנוי - יש לחטוף תורה; וכך להתרכז בכל רגע איך להיות קרוב לה' באותו רגע, בלי קשר לבלבול של החיים שצריך לברר. וכך יש להכניס רוח חיים של שמחה וסיפוק מכל דבר שעושים, בדיעה הפשוטה שעכשיו יש נחת רוח לה', בלי קשר למציאות האישית שלו, ולכל הבלבולים העמוקים בנפש...

אבל בניתיים לא ברור לי שאני צועד בדרך הנכונה, וזה מפריע לי להיות רגוע ומרוכז?

יסוד העניין עומד על ההבנה שחלק מהחיים הוא השלב של הביוריים, כי אדם לא יכול למצוא את נקודת החיים שלו, אם לא שהוא בעצמו מתברר בתוך עצמו ועובר את מעברי הספיקות והבלבולים, נמצא שהימים של הביוריים גם

הר"ר יהודה רחנפלד הי"ו
בית שמש
לרגל שמחת הולדת הבת
וחותנו
הר"ר אברהם ישעיהו פוקסבומו הי"ו
בית שמש
לרגל שמחת הולדת הנכדה
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה

ברכת מזל טוב
לחברינו היקר והמפועל אצל כרז חמדה
הדובק באור הצדיק
הר"ר אברהם איזיעל שליט"א
לרגל נישואי בשנתו מ"צ ע"ב ח"ל בת מורנו
הרה"ח רבי אלימלך זילבינער שליט"א
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה
המברכים מקרב לב
חמות דחסידי ביטלם מאית עניים

הרה"צ ר' שלום פאלאק שליט"א
ירושלים
לרגל נישואי בנו החתן המופלג בחי"ש
הר"ר יקותיאל יהודה נ"י
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה
שמחת החתונה נ"ה ביום שלישי י"ט כסליו
באלומי 'הכל הנגינה' בניין הקלני דחסידי ביטלם
מדוערע עליות

הר"ר מאיר דויזון הי"ו
צפת
לרגל שמחת אירוסין בנו הבח"ח והתנו נ"י
ומחותנו
הר"ר שלמה בייסה הי"ו
צפת
לרגל שמחת אירוסין הבת
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה

האח החסיד רבי **מתתיהו דייטש** שליט"א
רב שכונת רמת שלמה ירושלים
לרגל נישואי בנו המופלג החתן חיים שלום נ"י
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה
הר"ר יוסף חיים חזאד הי"ו
ירושלים
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו נ"י
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה

יפוצו מעיינותך חוצה
השבוע הצלחנו בע"ה ובזכותכם להגיע לבני עטרות

בשבוע הבא אנו מעוניינים להגיע גם לשוב עיניי אולי אתה תביא אותנו לשם?
054-8418146

הר"ר נתן רוטהיימו הי"ו
ירושלים
לרגל שמחת הולדת הבת
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה

צדיק, מה היעד שלך?
צדיק: דרך צדיקים במנוח ומסכולים רחב לבוים
נשים משמחות בקצוות נבזורים

היעד שלנו
היינו עושים נשמה
עולת וזמנת

כל יעד בעולמך
חוויה עם נשמה
ישיבות אצל קב"י צדיקים

ד"ר צדיקים
02-5410100
www.zadikincourts.com

הר"ר יוסף הלל ב"ר בני קניג הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה

הרה"ח ר' אברהם שפיצו שליט"א
ירושלים
לרגל שמחת נישואי בתו ח'ה
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה

הר"ר יעקב לייב קלצקי הי"ו
ביתר
לרגל שמחת הולדת הבן
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה

הר"ר גבריאל טולדינו הי"ו
ביתר
לרגל שמחת הולדת הבת
בזכות רביה"ק יזהר לרוב נחת דקדושה